

[Poulsgaard]

(Spm. nr. 245).

Begrundelse.

Det fremgår af dagspressen, at ARTE har tegnet kontrakt med det statsstøttede svenske selskab Svenska Rikskonserter med henblik på salg af grammofonplader under normal dansk markedspris. Ganske vist påpeges det så smukt, at man ikke vil konkurrere med de private selskaber, idet man har til formål at producere plader med grupper og solister, som ikke er på selskabernes repertoire, men fra teaterverdenen ved vi jo alle, hvordan det går, når ARTE tager fat.

Det nye projekt vil blive et konkurrenceforvridende element i pladeindustrien. Det vil gå nøjagtig som med teaterordningen, hvor ARTE har betydet en klar forringelse af de private teatres økonomi, således at man faktisk tvinger disse teatre ind under de skatteyderbetalte pampertilskud. Spørgeren finder det ikke rimeligt, at man i en tid med rekordunderskud på statsregnskabet udvider statens udgifter til at omfatte en branche, der stort set har klaret sig godt.

*Besvarelse (16/12 77):***Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):**

ARTE er efter det for mig oplyste blevet generalagent i Danmark for det statsstøttede svenske grammofonselskab CAPRICE. Dette selskab drives ud fra rent kulturelle motiver, og dets mål er at fremme nordisk og specielt svensk musik.

Ifølge Per-Anders Hellquist, mangeårig leder af CAPRICE, der netop har udgivet en bog »Ljudspåren forskräcker«, er pladeindustrien for 80-90 pct.s vedkommende domineret af multinationale selskaber, der udnytter musiklivet ved at tappe det for økonomisk profit uden at gøre noget for at udvikle talenter eller opdyrke kunstnerisk værdifulde miljøer.

Også i Danmark er langt den største del af kulturproduktionen og dens distribution på private hænder og varetages af forretningsforetagender. Det gælder især inden for områderne litteratur, film og grammofonplader. Man kan inden for disse sektorer finde eksempler på virksomheder, der drives ud fra en kulturel ansvarsbevidsthed, men generelt

kan det ikke forventes, at kommercielle foretagender skal kunne sikre kvalitet og alsidighed i kulturudbuddet.

Som jeg sagde i folketetinget den 22/11 1977 i min redegørelse for regeringens kulturpolitik, præges kulturlivet mere og mere af en kommercialisering, der bidrager til at skabe en passiv forbrugermindset på det kulturelle område og rummer alvorlig fare for kvalitetsforringelse, begrænsning af valgmuligheder og indskrænkninger i den reelle ytringsfrihed.

Jeg ser med sympati på ARTEs initiativ til at formidle CAPRICES plader her i Danmark til en rimelig pris. Udgangspunktet er 36 kr., og i denne pris er indeholdt et beløb til dækning af ARTEs administrationsudgifter i forbindelse med forhandling af disse plader.

Herved tilbydes værdifuld musik til den almindelige borger til en overkommelig pris, og nutidige nordiske komponister og kunstnere får en redelig mulighed for at nå ud til en videre kreds af befolkningen.

Der er i henhold til § 3, stk. 8, i lov nr. 306 af 10. juni 1976 om musik hjemmel til støtte til udgivelse af grammofonplader. Den er imidlertid ikke inde i billedet her, idet ARTE's grammofonpladevirksomhed foregår uden støtte af statsmidler, så jeg ikke alene ikke vil, men heller ikke kan gribe ind over for dette initiativ. Jeg betragter initiativet som helt i overensstemmelse med den selvejende institution ARTEs brede, almindelige kulturformidlende virksomhed.

Spørgeren anfører i sin begrundelse, at ARTE har betydet en klar forringelse af de private teatres økonomi. Jeg skal blot her nævne, at teaterabonnementsordningen, som ARTE administrerer, startede på baggrund af flere privatteatres dårlige økonomi, som skyldtes en lav belægningsprocent. I sæsonen 1976-77 købte ARTE således for 32 mill. kr. billetter hos teatrene og formidlede ca. 1,2 mill. teaterbesøg. Jeg må ganske afvise det anførte som urigtigt.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (12/12 77) af:

Voigt (FP):

»Har ministeren planer om at forsøge at få ændret i EF-bestemmelserne angående køre- og hviletider for eksportchauffører?«